

Изысканыятъ наредби и напредъци, които са повърхъ сега на великото Ми Везирство и на лицата, които съставятъ Министерството на Моята Държава, сѫ основани върху единственото ми желание за съхранението на общите права. Какъто е законно и благословно почитанието на собствените мѣстни дѣла, които ставатъ въ павиците, дѣлата и законите на цивилизацията и на коя да е Държава, тѣй сѫщо е несъмненно, че е противно на общето правило - ако са ограничимъ само теорически въ частните изгледи и поведенія, безъ да са видѣтъ действителни бѣлѣзы, които са единствената цѣль.

Направленietо, което е нужно да са поправи и отреди за тѣзи важна и значителна служба е, да са прегърне на-здрavo правдата и правосъдiето, а въ общите права довърiето и запазваньето. Слѣдователно, единствената Ми Царска Цѣль какъто за въ Столицата Ми тѣй и за по-външъ изъ Държавата Ми е, щото Вѣрозаконните сѫдилища, които са натоварени съ испълнението на силата на Вѣрозакона, да са ввѣряватъ въ ръцѣтъ на благочестiето и способността, а гражданските сѫдилища и дѣлата на тѣжбите за правата, които сѫ възложены върху имъ, да сѫ сѫщо ввѣряватъ на точното и истинно правосъдiе; заради туй съгласно съ издадената Ми правосъдна Императорска Заповѣдь, повторително са напомни и препоръчи на духовния Началникъ — *Шейхъ-юл-Ислама*, щото избираньето и назначенiето на чиновници за вѣрозаконни служби, да има за начало тѣхното благочестiе, способность и достоинство; а защото въ този смисъл са издадохъ Мои Императорски Заповѣди по на особно до сичките Вилаети, и до васъ Управителю, Мюфеттиши-Хюккемино и прочи горѣозначени чиновници са испроводи нарочно настоящiйтъ Ми высокославенъ Указъ отъ Императорския Ми диванъ, съ който ви са обѣявява и прави настоятелно поръчванье за горѣ-изложенътъ.

Прочее, като пристигне този Мой Высокославенъ Императорский Указъ и разумѣете Царското ми правосъдно повѣление, сички да внимавате най-настоятелно и най-строго, щото